

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 55)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Φεβρουάριος-Μάρτιος 2013

«ΜΑΜΑ, ΑΥΤΟΣ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ. ΑΓΙΟΣ ΗΤΑΝ!!»

Είμαι η Ευαγγελία Ρωσσίδη, κάτοικος Νίκαιας. Θὰ ἤθελα νὰ σὰς ἀναφέρω καὶ ἐγὼ κατωτέρω ἓνα γεγονός τὸ ὁποῖο μου συνέβη. Τὸ 2012 εἶδα ὀλοζώντανο τὸν ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ καὶ τὴν ΑΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ. Ἦταν μῆνας Φεβρουάριος καὶ ἔκανε πολὺ κρύο. Πῆγα νὰ πάρω τὸ κοριτσάκι μου ἀπὸ τὸ σχολεῖο καὶ ἐπιστρέφοντας συνάντησα τὸν ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ καὶ τὴν ΑΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ. Τὸν εἶδα στὸ φοῦρνο τῆς γειτονιάς μου. Νόμισα ὅτι ἦταν κάποιος καλόγερος ποὺ πουλάει κάτι καὶ ἔβγαλα ἀπὸ τὴν τσέπη μου νὰ τοῦ δώσω χρήματα. Ἐκεῖνος ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἓνα μπουκαλάκι μὲ ΑΓΙΟ ΜΥΡΟ καὶ μᾶς ἔβαλε στὸ κεφάλι καὶ στὰ χέρια σὲ ἔμένα καὶ στὴν κοροῦλα μου. Ἐκανε μάλιστα νόημα στὴν κόρη μου νὰ βγάλει τὰ γάντια της γιὰ νὰ τῆς μυρώσει τὰ χέρια. Δίπλα του ἦταν ἓνα κοριτσάκι ξανθὸ μὲ κοτσιδάκια. Αὐτὸ ποὺ δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ στὴ ζωὴ μου ἦταν τὰ μάτια του καὶ τὸ βλέμμα του. Ἦταν πολὺ ψηλὸς καὶ ὄμορφος, μὲ γαλανὰ μάτια. Ὅταν φύγαμε ἀπὸ τὸ φοῦρνο νομίζαμε ὅτι ἤμασταν στὸν παράδεισο. Καὶ τὰ χέρια μας

εὐωδίαζαν γιὰ πολλὰς μέρες. Ἡ κόρη μου, μοῦ εἶπε: Μαμά, αὐτὸς δὲν ἦταν καλόγερος, Ἅγιος ἦταν. Δὲν ξέραμε ὅμως ποιὸς Ἅγιος ἦταν. Μετὰ ἀπὸ δεκαπέντε ἡμέρες, ἡ ξαδέρφη μου Ευαγγελία ἦρθε στὸ σπίτι μας. Εἶχε πάει στὴ Μυτιλήνη καὶ ἐπιστρέφοντας μᾶς ἔφερε ἓνα βιβλίο τοῦ ΑΓΙΟΥ ΡΑΦΑΗΛ. Ὅταν εἶδα τὴ φωτογραφία τοῦ Ἁγίου ἀμέσως τὸν γνώρισα. Δὲν τὸ πίστευα!!! Ὁ καλόγερος ποὺ εἶχα δεῖ ἦταν ὁ ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ καὶ τὸ κοριτσάκι ἡ ΑΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ. Προσευχήθηκα καὶ παρακάλεσα τὸν Ἅγιο νὰ πᾶω στὴ χάρη του στὴ Μυτιλήνη. Καὶ αὐτὸ ποὺ ζήτησα ἔγινε. Ὁ Ἅγιος μὲ ἄκουσε καὶ τὸ Πάσχα ἐκεῖνο, πηγαίνοντας μιὰ συγγενῆς μου στὴ Μυτιλήνη, μὲ πῆρε καὶ μένα

μαζὶ καὶ ἔτσι πῆγα στὴ χάρη του. Ὅταν ἔφτασα στὴν ἐκκλησία καὶ συγκεκριμένα στὸν τάφο τοῦ Ἁγίου μοσχομύρισε μεμιάς τὸ ΑΓΙΟ ΜΥΡΟ ποὺ μᾶς εἶχε βάλει ὅταν τὸν εἶχα πρωτοδεῖ. Ἦταν ἓνα πολὺ μεγάλο θαῦμα! Τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 2012 ἀρρώστησε ὁ ἄντρας μου Γιῶργος μὲ καρκίνο στὸ ἔντερο. Νοσηλεύτηκε στὸ Σισμανόγλειο Ἀθηνῶν καὶ μετὰ

μαζὶ καὶ ἔτσι πῆγα στὴ χάρη του. Ὅταν ἔφτασα στὴν ἐκκλησία καὶ συγκεκριμένα στὸν τάφο τοῦ Ἁγίου μοσχομύρισε μεμιάς τὸ ΑΓΙΟ ΜΥΡΟ ποὺ μᾶς εἶχε βάλει ὅταν τὸν εἶχα πρωτοδεῖ. Ἦταν ἓνα πολὺ μεγάλο θαῦμα! Τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 2012 ἀρρώστησε ὁ ἄντρας μου Γιῶργος μὲ καρκίνο στὸ ἔντερο. Νοσηλεύτηκε στὸ Σισμανόγλειο Ἀθηνῶν καὶ μετὰ

τὸ χειρουργεῖο (ἓνα πολὺ δύσκολο χειρουργεῖο, τεσσάρων ὥρῶν) εἶδε σὲ ὄνειρο τὸν ἀγαπημένο μας Ἅγιο νὰ τὸν κοιτάζει μὲ ἓνα χαμόγελο στὰ χεῖλη καὶ νὰ στέκεται μπροστὰ στὸ βράχο, στὸ σημεῖο ποὺ ὑπάρχουν τώρα τὰ καγκελάκια τοῦ ἱεροῦ της ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου μας Ραφαήλ στὸ Ἄνω Σούλι τοῦ Μαραθῶνα. Εἶδε ἐπίσης καὶ τὰ μαρμάρινα σκαλοπάτια ποὺ ὑπάρχουν μπροστὰ στὸ ἐκκλησιάκι. Ὅταν μοῦ τὸ εἶπε ὁ ἄντρας μου κατάλαβα ὅτι ὁ Ἅγιος θὰ τὸν κάνει καλὰ καὶ ὄντως! Ὁ ἄντρας μου ἔγινε ἐντελῶς καλὰ. Τότε βεβαίως δὲν εἶχαμε ἐπισκεφτεῖ ἀκόμα τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου μας στὸ Ἄνω Σούλι. Μετὰ ἤρθαμε πρώτη φορὰ καὶ συνειδητοποιήσαμε ὅτι αὐτὸ ἦταν τὸ μέρος στὸ ὁποῖο εἶδε ὁ ἄντρας μου τὸν Ἅγιο Ραφαήλ στὸ ὄνειρό του.

Αὐτὸ ποὺ κατάλαβα εἶναι ὅτι ὁ Ἅγιος Ραφαήλ μας ἐμφανίστηκε ὀλοζώντανος καὶ μᾶς μύρωσε γιὰ νὰ μᾶς δώσει δύναμη, κουράγιο καὶ πίστη καὶ γιὰ νὰ μᾶς δεῖξει ὅτι θὰ εἶναι δίπλα μας, γιατί ἐπρόκειτο νὰ περάσουμε ἓνα Γολγοθὰ μὲ τὶς ἀσθένειες ποὺ μᾶς βρῆκαν στὴν οἰκογένειά μας. Μὲ τὴ βοήθεια τῶν Ἁγίων τὰ ξεπεράσαμε ὅλα. Δοξασμένο τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ, τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης! Ὅσο ζῶ καὶ ὑπάρχω θὰ τοὺς δοξάζω μὲ ὅλη μου τὴν ψυχὴ!

ΨΥΧΗ ΕΧΟΥΜΕ ΜΟΝΟ ΜΙΑ

Ἄν χάσεις χρήματα, μπορεῖς νὰ ἀποκτήσεις πάλι, τὸ ἴδιο ἂν χάσεις τὸ σπίτι σου, τὸ ζῶο σου, ὅτιδήποτε ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά σου. Ἄν ὅμως χάσεις τὴν ψυχὴ σου, ἄλλη ψυχὴ δὲν θὰ μπορέσεις νὰ ἀποκτήσεις. Κι' ἂν ὅλος ὁ κόσμος εἶναι δικός σου, κι' ἂν κυριαρχεῖς στὴν οἰκουμένη δὲν

θὰ μπορέσεις νὰ ἀγοράσεις μία ψυχὴ. Ὁ Θεός μας ἔδωσε δυὸ χέρια, δυὸ πόδια, δυὸ μάτια, δυὸ αὐτιά, Ἔτσι, ἂν τὸ ἓνα ἀπὸ αὐτὰ πάθει κάποια βλάβη, μποροῦμε νὰ ἐξυπηρετηθοῦμε μὲ τὸ ἄλλο. Ψυχὴ, ὅμως, μᾶς ἔδωσε μόνο μία. Ἄν τὴ χάσουμε ποῦ θὰ βροῦμε ἄλλη; Ἄς φροντίσουμε, λοιπόν, τὴν ἀθάνατη ψυχὴ μας, ἄς προτιμήσουμε τὰ οὐράνια ἀπὸ τὰ γήινα καὶ ἀφθαρτα ἀπὸ τὰ φθαρτὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα εὐχομαί νὰ ἀπολαύσουμε ὅλοι, μὲ τὴ Χάρη καὶ τὴ φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος)

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΖΩΑ

Ὁ Μακαριστὸς Μοναχὸς Ἰωακείμ ποὺ ἔμενε στὴν Κουτλουμουσιανὴ Σκήτη τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἔφυγε κάποιον πρωὶ γιὰ νὰ πάει

νὰ ἐκκλησιασθεῖ σὲ κάποιο γνωστὸ τοῦ ἐκκλησιάκι. Στὸν δρόμο ὅμως πέθανε. Τὸ σῶμα του ἔμεινε ἐκεῖ στὸ δρόμο ἓνα μῆνα, χωρὶς νὰ πάθει τιποτα. Οὔτε τὰ ἄγρια θηρία τὸ ἔφαγαν, οὔτε ἀποσυντέθηκε. Ἦταν μάλιστα καὶ εὐλύγιστο. Τὸ πιὸ θαυμαστὸ ὅμως σὲ αὐτὴ τὴν ἱστορία εἶναι ὅτι τὸ μουλάρι τῆς καλύβης, στὴν ὁποῖα πῆγαινε ὁ Γέρο-Ἰωακείμ, ἀπὸ τὴν ἡμέρα τοῦ θανάτου του καὶ μετὰ ἔφευγε κάθε πρωὶ καὶ γύριζε τὸ βράδυ. Αὐτὸ κράτησε ἓνα μῆνα, μεχρι ποὺ ὁ Γέροντας τῆς Καλύβης, ἄρχισε νὰ ἀπορεῖ ποῦ χάνεται κάθε ἡμέρα τὸ ζωντανό του. Ἔτσι, τὸ ἐπόμενο πρωὶ τὸ ἀκολούθησε. Καὶ τί νὰ δεῖ; Τὸ μουλάρι πῆγε καὶ στάθηκε δίπλα ἀπὸ τὸν νεκρὸ π. Ἰωακείμ καὶ τὸν φύλαγε.

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΚΑΙ Ο ΓΙΟΣ

Ένας πατέρας γυρίζει σπίτι από τη δουλειά άργα, κουρασμένος και εκνευρισμένος. Στην πόρτα τον περιμένει ο μικρός γιός του. ΓΙΟΣ: Μπαμπά, μπορώ να σε ρωτήσω κάτι; ΠΑΤΕΡΑΣ: Ναι, βεβαίως, τί είναι; ΓΙΟΣ: Μπαμπά, πόσα παίρνεις σε μία μέρα; ΠΑΤΕΡΑΣ: Αυτό δεν είναι δική σου δουλειά. Γιατί ρωτάς κάτι ένα τέτοιο πράγμα; ρώτησε θυμωμένα. ΓΙΟΣ: Θέλω ακριβώς να ξέρω. Σε παρακαλώ πές μου, πόσα παίρνεις στην μία μέρα; ΠΑΤΕΡΑΣ: Έαν πρέπει να ξέρεις, παίρνω 50 ευρώ την ημέρα. ΓΙΟΣ: Ώχ... άπαυτησε το παιδί με το κεφάλι του κάτω και συνέχισε. Μπαμπά σε παρακαλώ, μπορείς να μου δανείσεις 25 ευρώ. Ο πατέρας έξαγριωμένος του απήντησε – Έαν ο μόνος λόγος που ρώτησες είναι, ώστε να δανειστείς κάποια χρήματα για να αγοράσεις ένα ανόητο παιχνίδι ή κάποιες άλλες αηδίες, τότε να πᾶς κατ' εὐθείαν στο δωμάτιό σου και στο κρεβάτι σου. Το μικρό παιδί πήγε ήσυχα στο δωμάτιό του και έκλεισε την πόρτα. Ο μπαμπάς κάθισε σκεπτόμενος. Μετά από μία περίπου ώρα, ο μπαμπάς είχε ήρεμησει και είχε αρχίσει να σκέφτεται. Ίσως είναι κάτι που πρέπει πραγματικά να αγοράσει ο μικρός με τα 25 ευρώ γιατί δεν ζητάει χρήματα πολύ συχνά. Πήγε στην πόρτα του δωματίου του παιδιού και άνοιξε την πόρτα. ΠΑΤΕΡΑΣ: Κοιμάσαι άγορι μου; ΓΙΟΣ: Δεν κοιμάμαι. ΠΑΤΕΡΑΣ: Σκεφτόμουν, ότι ίσως ήμουν πάρα πολύ σκληρός μαζί σου νωρίτερα. Ήταν μία μεγάλη ημέρα και έβγαλα την κούρασή μου σε σένα. Έδώ είναι τα 25 ευρώ που μου ζήτησες. Το παιδί έτρεξε κατ' εὐθείαν επάνω του χα-

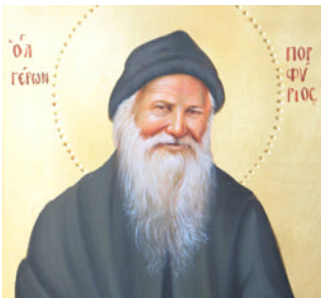
μογελώντας. «Σε ευχαριστώ μπαμπά» φώναξε. Κατόπιν, πάει στο μαξιλάρι του και βγάζει από κάτω κάποια τσαλακωμένα χρήματα. Ο πατέρας μόλις βλέπει ότι το παιδί έχει ήδη κάποια χρήματα, αρχίζει να νευριάζει. Το μικρό παιδί αρχίζει να μετράει σιγά-σιγά τα χρήματά του και κοιτάζει το μπαμπά του. ΠΑΤΕΡΑΣ: Γιατί θέλεις περισσότερα χρήματα ἐφ' ὅσον ἔχεις ἤδη μερικά. ΓΙΟΣ: Έπειδή δεν είχα αρκετά, αλλά τώρα έχω. Μπαμπά, έχω 50 ευρώ τώρα. Μπορώ να αγοράσω μία μέρα του χρόνου σου; Σε παρακαλώ μείνε αὔριο σπίτι. Θα ήθελα πολύ να φᾶμε μαζί. Ο πατέρας λύγισε. Αγκάλιασε τον μικρό γιό του και ικέτευσε να τον συγχωρέσει.

Η ΜΟΡΦΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΘΕΜΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Όταν ρωτήσανε τον Σωκράτη να τους δώσει τον ὄρισμό του μορφωμένου ἀνθρώπου, δὲν ἀνέφερε τίποτε για τὴν συσσώρευση γνώσεων. «Ἡ μόρφωση», εἶπε, «εἶναι θέμα συμπεριφορᾶς...». Ποιους ἀνθρώπους λοιπὸν θεωρεῖ μορφωμένους; 1^{ov}) Πρῶτα ἀπ' ὄλους αὐτοὺς πὸν ἐλέγχουν δυσάρεστες καταστάσεις ἀντὶ νὰ ἐλέγχονται ἀπὸ αὐτὲς 2^{ov}) Αὐτοὺς πὸν ἀντιμετωπίζουν ὅλα τὰ γεγονότα μὲ γενναιότητα καὶ λογικὴ... 3^{ov}) Αὐτοὺς πὸν εἶναι ἔντιμοι σὲ ὅλες τους τὶς συνδιαλλαγές ... 4^{ov}) Αὐτοὺς πὸν ἀντιμετωπίζουν γεγονότα δυσάρεστα καὶ ἀνθρώπους ἀντιπαθεῖς καλοπροαίρετα... 5ον) Αὐτοὺς πὸν ἐλέγχουν τὶς ἀπολαύσεις τους... 6ον) Αὐτοὺς πὸν δὲν νικῆθηκαν ἀπὸ τὶς ἀτυχίες καὶ τὶς ἀποτυχίες τους... 7ον) Τελικὰ αὐτοὺς πὸν δὲν ἔχουν φθαρεῖ ἀπὸ τὶς ἐπιτυχίες καὶ τὴν δόξα τους. Τελικὰ, μήπως ἡ μόρφωση δὲν εἶναι τόσο

θέμα πανεπιστημίων όσο ... παιδείας; Καί η παιδεία μεταλαμπαδεύεται κυρίως στα παιδικά χρόνια, από την οικογένεια, τις κοινωνικές συναναστροφές, το σχολείο και ό,τι άλλο μαθαίνει το παιδί. Μόρφωση είναι να ξέρεις να χειρίζεσαι ανόμοιες καταστάσεις, να γίνεσαι σοφότερος και να μπορείς να διαχειριστείς τα πάθη σου. Αλλά ως μέינוμε σε αυτά που είπε ο Σωκράτης προς το παρόν.

ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

- Όποιος αγαπάει λίγο, δίνει λίγο.
- Όποιος αγαπάει περισσότερο, δίνει περισσότερο.
- Κι' όποιος αγαπάει πάρα πολύ, τί αντίξιο έχει να δώσει; Δίνει τον εαυτό του.

(Γέροντας Πορφύριος)

ΤΑ ΔΥΟ ΚΟΥΠΙΑ

Ένας γέρος βαρκάρης πήγαινε βόλτα με τη βάρκα του ένα νεαρό. Στο ένα κουπί είχε γραμμένη τη λέξη «Προσευχή». Στο άλλο τη λέξη «Έργασία». Ο νέος τὸ πρόσεξε και χαμογέλασε ειρωνικά - Παππού, τοῦ λέει, πηγαίνεις πολὺ ἀργά, ἐπειδὴ ἀπασχολεῖς τὴ σκέψη σου μετὴν προσευχῆ. Όποιος ἐργάζεται, δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ προσεύχεται. Ο βαρκάρης δὲν τοῦ ἀπάντησε. Μόνο ἄφησε τὸ κουπί ποὺ εἶχε τὴ λέξη «Προσευχή» καὶ συνέχισε νὰ κωπη-

λατῆ μετὸ ἄλλο. Ἀλλὰ ὅπως ἦταν ἐπόμενο ἡ βάρκα τώρα δὲν προχωροῦσε καθόλου. Γύριζε πάντα στὸ ἴδιο μέρος. Ἔτσι ἔδωσε στὸ νεαρὸ νὰ καταλάβει μιὰ μεγάλη ἀλήθεια: ὅτι μαζί μετὴν ἐργασία χρειάζεται καὶ ἡ προσευχὴ γιὰ νὰ προοδεύει ἀληθινὰ ὁ ἄνθρωπος καὶ νὰ μὴν κοπιάζει μάταια.

Ο,ΤΙ ΚΟΡΟΪΔΕΨΕΙΣ ΘΑ ΤΟ ΓΕΥΤΕΙΣ

Ο πρόεδρος τοῦ ΠΑΣΟΚ, ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως τῆς Νέας Δημοκρατίας κὸς Εὐάγγελος Βενιζέλος διαμαρτυρήθηκε ἐντονότατα καὶ ἀπειλήσε τὸν κ. Κολλάτο, σκηνοθέτη καὶ παραγωγὸ ταινιῶν ὅτι θὰ τὸν στείλῃ στὴν Δικαιοσύνη, διότι στὴν νέα του ταινία ποὺ ἐτοιμάζει διακωμωδεῖ τὸν πρῶην πρωθυπουργὸ κ. Γεώργιον Παπανδρέου. Ἐμεῖς ὑπενθυμίζουμε στὸν κ. Βενιζέλο ὅτι ὅταν ἦταν Ἵπουργὸς Πολιτισμοῦ καὶ εἶχε φέρει ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικὸ τὸν πίνακα ποὺ ἀσχημονοῦσαν ἐναντίον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας καὶ οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί μας διαμαρτύροντο γιὰ τὸν βλάσφημο πίνακα, ἡ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τότε ἦταν «εἶναι ἔργο τέχνης». Σήμερα ποὺ ὁ κ. Κολλάτος ἐτοιμάζει τὴν νέα του ταινία μετὸν πρῶην Πρωθυπουργὸ δὲν εἶναι ἔργο τέχνης; Ὅταν διακωμωδοῦνται καὶ βλασφημοῦνται τὰ ὅσια καὶ τὰ ἱερὰ εἶναι ἔργο τέχνης. Καὶ ὅταν κάποιος μιλήσῃ ἢ γράψῃ γιὰ ἐσᾶς τοὺς πολιτικούς, τότε καταλύεται ἡ Δημοκρατία καὶ ἡ ἀνεξαρτησία καὶ κινδυνεύει ἡ Ἑλλάδα. Ἐμεῖς κύριοι σᾶς ὑπενθυμίζουμε δύο ὠραῖες παροιμίες: 1^η Ὅπως θὰ στρώσης θὰ κοιμηθῆς καὶ 2^η Ὅ,τι κοροϊδέψεις θὰ τὸ γευτεῖς.

Ο ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ

Τοῦ Πρωτ. π. Γεωργίου
Μεταλληνού

Μοῦ ζητήθηκε νὰ δώσω κάποια στοιχεῖα ποὺ νὰ τεκμηριώνουν τὴν καθιερωμένη ἀνθελληνικὴ στάση τοῦ Βατικανοῦ καὶ τῶν Λατίνων τοῦ Ἑλλαδικοῦ Χώρου. Ὁ ἀνθελληνισμὸς τοῦ Βατικανοῦ εἶναι μόνιμος, ὅσο ὁ Ἑλληνισμὸς μένει ἐνωμένος μετὰ τὴν Ὁρθοδοξία τῶν Ἁγίων. Οἱ ρωμαιοκαθολικοὶ τῆς Ἑλλάδος κατευθυνόμενοι ἀπὸ τὴ Ρώμη ἀρνήθηκαν νὰ στηρίζουν τὸν Ἀγώνα (τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας), δείχνοντας παντελῆ ἀνυποταξία καὶ προσφεύγοντας στὴν προστασία τῶν δυτικῶν καθολικῶν δυνάμεων (βλ. Κ. Μεταξά, Ἱστορικὰ Ἀπομνημονεύματα ... Ἀθήνα 1956, σ.48) «προετίμων τὸν τουρκισμὸν ἀντὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ» σημειώνει καὶ ὁ Ι. Φιλήμων (Δοκίμιον Ἱστορικὸν περὶ τῆς Ἑλλ. Ἐπανάστασεως, τ.Γ', Ἀθ. 1861, σ.116). Οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ τῆς Ἑλλάδος τελοῦσαν μόνιμα ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τῆς Propaganda (Ρώμη), δηλαδὴ ὑπὸ ξένῃ ἐξάρτησιν, κάτι ποὺ συνιστᾷ κατ' οὐσίαν τὸ πρόβλημα τῶν αἱρέσεων στὴν Ἑλλάδα μέχρι σήμερα (ἐξάρτησις ἀπὸ ξένα κέντρα). Παρὰ τὶς προτροπὰς τοῦ ναυάρχου Δεριγνὸν οἱ Λατίνοι ἀρνοῦντο νὰ μετᾶσχουν στὰ ἑλληνικὰ πράγματα, προτιμώντας, κατὰ τὸν ἴδιον, νὰ δοῦν τὸν τουρκικὸν θρίαμβον. (Ph. Argenti, The Expedition of the Colonel Fabvier 1953, σ. 72). Ἡ γαλλικὴ ἐφημερίδα "Univers", ὄργανο τοῦ Βατικανοῦ, χαρακτηρίζει τὸ 1868 ἀτύχημα τῆς Ναυμαχίας τοῦ Ναυαρίνου καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος γράφοντας: «τότε μόνον θὰ

ἔχομε ἀφορμὴ νὰ εὐχόμεσθε τὴν πτώσιν τῆς Τουρκίας, ἐὰν ἀντὶ αὐτῆς ἰδρῦσθαι στὴν ἀνατολὴ ἓνα καθολικὸν κράτος». Ὅταν δὲ κατὰ τὸν Ἀ' παγκόσμιον πόλεμον φάνηκε ἡ δυνατότητα νὰ ξαναπάρει τὸ Οἶκον. Πατριαρχεῖο τὴν Ἁγία Σοφία, τὸ Βατικανὸν δήλωνε ὅτι προτιμοῦσε «νὰ βλέπει τὴν ἡμισέληνον ἐπὶ τῆς Ἁγίας Σοφίας παρὰ τὸν Ἑλληνικὸν Σταυρόν». Καὶ κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν τὸ Βατικανὸν ἔστειλε συγχαρητήρια τηλεγραφήματα στὸν Κεμάλ Ἀττατούρκ (Σεπτέμβριον 1922) (βλ. Χρυσοστ. Παπαδοπούλου, Ἀρχιεπ. Φύσις καὶ χαρακτήρ τῆς Οὐνίας, Ἀθ. 1928, σ.45). Ἡ στάσις, ἄλλωστε, τοῦ Βατικανοῦ στὸ «σκοπιανό» πρόβλημα, στὸ ὄνομα «Μακεδονία» καὶ στὰ ἑλληνοτουρκικὰ βεβαιώνει, δυστυχῶς, συνέχεια τῆς (ἀνθελληνικῆς) πολιτικῆς τοῦ Βατικανοῦ. Τὸ Βατικανὸν δὲν θέλει νὰ δεχθῆι Ἑλληνισμὸν Ὁρθόδοξον, παρὰ μόνον Ἑλληνες - Οὐνίτες, ὑπηρετῆς τῶν πολιτικοοικονομικῶν σχεδίων του. Γι' αὐτὸ ἔμεινε πλέον στὴν ἱστορία τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Σεραφεῖμ ὅτι «τὸ Βατικανὸν δὲν εἶναι Ἐκκλησία». Ἄν μελετήσουμε τὴν βυζαντινὴν ἱστορίαν τὸ μεγαλύτερον πλῆγμα ἢ αὐτοκρατορίαν τὸ δέχθηκε ἀπὸ τοὺς Καθολικοὺς τῆς Δ' Σταυροφορίας καὶ εἶχαμε τὸν κατακερματισμὸν τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τῆς Ἑλλάδος σὲ λατινικὰ καὶ ἑλληνικὰ βασίλεια, τὰ ὁποῖα μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ ὑπῆρχαν μέχρι καὶ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Πόλης.

Ο ΘΕΟΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΟΛΩΝ

Ρώτησε ἓνας ἄνθρωπος (μετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου) ἓνα νεαρὸ παλικᾶρι - Καλὰ βρῆ παιδί μου! Σὺ τὸ πιστεύεις ὅτι μετὰ τὴν Θεῖαν Κοινωνίαν

ἔρχεται μέσα σου ὁ Χριστός; Σὲ πόσους πιά... Ἄφοῦ εἶναι ἕνα! Ὁ νεαρὸς ἔμεινε γιὰ λίγο συλλογισμένος. Καὶ μετὰ τὸν ρώτησε: - Ἐδῶ μένεις; - Ναί. - Πόσα παράθυρα ἔχει ἡ πόλη μας; - Δὲν τὰ μέτρησα. Ἀλλὰ πολλά. Ἐκατοντάδες χιλιάδες. Ἐκατομμύρια. - Ἀπὸ τὰ παράθυρα αὐτά, δὲν μπαίνει στὰ σπίτια μας ὁ ἥλιος; - Ναί, βέβαια. Μὰ πόσους ἥλιους ἔχουμε; - Ἐνα. Μόνον ἕνα! ... Τὸν ρώτησε τὸ ἔξυπνο παλικάρι: Καὶ πῶς γίνεται καὶ ὁ ἕνας ἥλιος μπαίνει σὲ τόσες χιλιάδες σπίτια, ἀπὸ τόσα παράθυρα; Κάτι πῆγε νὰ ψελλίσει. Ἀλλὰ ὁ νεαρὸς πρόσθεσε: - Κοίταξε. Τὸ λάθος εἶναι δικό σου. Ὁ Θεὸς εἶναι πολὺ πιὸ μέγας ἀπὸ τὸν ἥλιο. Καὶ πιὸ σοφός. Καὶ πιὸ δυνατός. Μπορεῖ νὰ κάνει ὅ,τι θέλει. Καὶ δὲν εἶναι καθόλου λογικὸ καὶ σωστὸ κάτι ποῦ τὸ θεωρεῖς τοσοφυσικὸ γιὰ τὸν ἥλιο, νὰ τὸ βρῖσκεις ἀδύνατο καὶ ἀπαράδεκτο γιὰ τὸ Θεό. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀσύγκριτα πιὸ μέγας ἀπὸ τὸν ἥλιο.

ΠΡΑΚΤΟΡΙΣΕΣ ΟΙ FEMEN

Στις Βρυξέλλες γιὰ τὴν κοινὴ Σύνοδο Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης - Ρωσίας εὐρέθη ὁ Βλαντιμίρ Πούτιν καὶ ἐκεῖ τὸν ... βρῆκαν οἱ Femen. Λίγο πρὶν ὁ Ρώσος Πρόεδρος συναντηθεῖ μὲ τὸν πρωθυπουργὸ τῆς Ἑλλάδος Ἀντώνη Σαμαρά, οἱ γνωστὲς ἀκτιβίστριες πέταξαν τὰ ροῦχα τους καὶ ἀποκάλεσαν τὸ Ρώσο Πρόεδρο «δολοφόνο». Φυσικὰ περιττὸ νὰ ποῦμε γιὰ τὸ πῶς κατευθύνονται πάντοτε κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Προέδρου Πούτιν. Εἰσέβαλαν σὲ Ὁρθόδοξο ναὸ τῆς Ρωσίας. Γιατί δὲν εἰσβάλλουν σὲ Ἑβραϊκὴ Συναγωγὴ ἢ σὲ Μουσουλμανικὸ Τέμενος. Οὔτε μία φορὰ δὲν ἔχουν ἀνακατευθεῖ ἐναντίον ἀμερικανικῶν συμφερό-

ντων ἢ ἐναντίον πλουσίων οἰκογενειῶν τύπου Ρόθτσιλτ. Ἀπὸ τοὺς στόχους τοὺς φαίνεται καὶ ποιοὺς τὶς πληρώνει...

ΟΙ ΜΙΚΡΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΤΗΣ ΔΕΗ καὶ Η ΜΕΓΑΛΟΦΕΙΛΕΤΗΣ Ν. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἡ «Ἐθνοσωτήριος» κυβέρνησή μας, λίγο πρὶν τὶς ἑορτές, μᾶς πληροφόρησε πῶς ὑπάρχουν 15.000 οἰκογένειες στὴ Χώρα μας μὲ «κομμένο» τὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα, λόγω ἀδυναμίας ἐξόφλησης λογαριασμῶν. Σὲ μία κίνηση ἐντυπωσιασμοῦ (καὶ ὑποκρισίας) ἐδήλωσε πῶς «γιορτὲς δὲν θὰ κάμει καμία οἰκογένεια χωρὶς ἠλεκτρικὸ ρεῦμα» φορτώνοντας τὴ «γεναιοδωρία» τῆς στὰ πορτοφύλια τῶν ὑπόλοιπων καταναλωτῶν. Ἀλλὰ ταυτόχρονα ἀνακοινώθηκε «τὸ κρυφὸ μυστικὸ» πῶς τὸ κόμμα τῆς «Νέας Δημοκρατίας» χρωστᾷ στὴ ΔΕΗ σχεδὸν 550.000 εὐρώ, χωρὶς νὰ ἔχει διακοπὴ ἢ παροχὴ τῆς, σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς «ἀνώνυμους» μικροοφειλέτες οἱ ὁποῖοι «ζοῦν» ἐδῶ καὶ μῆνες «μὲ σπαρματσέτα». Ἰσχυρίζονται οἱ «ἐθνοπατέρες» τοῦ «ἐθνοσωτήριου» συγκεκριμένου κόμματος ὅτι δὲν ἔχουν νὰ πληρώσουν. Γιατί δὲν ἐφαρμόζεται καὶ γι' αὐτοὺς ὁ κανονισμὸς τῆς εταιρείας, νὰ «τὴ βγάξουν μὲ σπαρματσέτα», ὅπως οἱ 15.000 ὑπόλοιποι ὀφειλέτες τῆς; Γιατί νὰ ὑπάρχουν δυὸ μέτρα καὶ δυὸ σταθμά; Ὅμως μὴν περιμένετε ἐξηγήσεις ἀπὸ τοὺς ἀδίστακτους κομματανθρώπους. Νὰ σᾶς ἐξηγήσουμε ἐμεῖς: οἱ πολιτικοὶ μας ὅλων τῶν παρατάξεων, μετὰ τὴν λεγομένη μεταπολίτευση θεωροῦν τὸ Κράτος «τσιφλίκι» τους καὶ γι' αὐτὸ δὲν δίνουν λογαριασμὸ στὸν «κυρίαρχο» λαὸ καὶ τὸν «ἀρμέγουν» κανονικότερα. Ἀλλὰ ἡ

τραγωδία μας βρίσκεται στο ότι περιμένουμε τη λύση των ανυπέροβλων προβλημάτων μας από αυτούς τους «έθνικούς τοιφλικάδες». Καλά παθαίνουμε. Επίσης, ο γιός του Πρωθυπουργού της Χώρας, ο όποιος φοιτᾶ στο κολλέγιο Ἀθηνῶν, πιάστηκε νὰ ἀντιγράφει σὲ διαγώνισμα. Ἀλλὰ φεῦ, ἀντὶ νὰ τιμωρηθεῖ ὁ πρωθυπουργικὸς «κανακάρης», ἀπολύθηκε ἢ καθηγῆτρια πὺν τὸν συνέλαβε. Ἔχετε μήπως ἀμφιβολία ὅτι δὲν ἔχουμε οὔτε παρὸν οὔτε μέλλον μὲ τέτοιους «έθνοπατέρες»; (Ὁρθόδοξ. Τύπος, 24-1-2014, σελ. 2)

Η ΦΙΛΑΥΤΙΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου κ' Ὁρωπὸν κ. Κύριλλος κατὰ τὴν καθιερωμένη κοπὴν πίττας τῶν μελῶν τῶν Ταμείων Ἐνοριακῆς Δράσεως τῶν Ἀρχιερατικῶν περιφερειῶν Κηφισίας, Ἐκάλης, Ἀμαρουσίου, Πεύκης καὶ Μεταμορφώσεως, ὠμίλησε διὰ τὴν φιλανθρωπίαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἢ ὁποία, ὡς ἐτόνισε, γίνεται κατὰ μίμησιν Χριστοῦ. Ἀκολούθως ἐπεσήμανεν ὅτι: «Ὅλα τὰ δεινὰ προέρχονται ἀπὸ τὴ φιλαυτία, πὺν εἶναι μητέρα τῶν παθῶν καὶ ὀδηγεῖ στὴν μισανθρωπία. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι σήμερα ὁ μεγαλύτερος φιλανθρωπικὸς φορέας στὴ Χώρα μας». Ὁ κ. Κύριλλος παρουσίασε ἐκτενῶς τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργο τὴ χρονιά πὺν πέρασε καὶ ἔθεσε τοὺς στόχους γιὰ τὴ νέα χρονιά. Εὐχαρίστησε τοὺς κληρικούς καὶ τὰ μέλη τῶν Ταμείων Ἐνοριακῶν Δράσεων γιὰ τὴν ἀνιδιοτελεῖ καὶ ἐπίπονη διακονία πρὸς ἀνακούφιση τῶν ἐλαχίστων ἀδελφῶν τοῦ Χριστοῦ, ζήτησε τὴν προσοχή καὶ τὴν προσευχὴ ὄλων γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν στόχων, εὐχήθηκε τὰ δέοντα καὶ διένεμε τὴν πίτα.

ΣΩΣΤΑ!

Ὁ Σέβ. Μητροπολίτης Σπάρτης κ. Εὐστάθιος δὲν ἐπέτρεψε τὴν ἐξόδιο ἀκολουθία εἰς κεκοιμημένον, ὁ ὁποῖος εἶχε νυμφευθεῖ μὲ πολιτικὸν γάμον. «Ὁ κοιμηθεὶς εἰς ὀλόκληρον τὴν ζωὴν του ἤθελε νὰ εὗρισκεται ἐκτὸς Ἐκκλησίας. Διατὶ νὰ τὸν ἔβαζε κατὰ τὴν κοίμησίν του ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας ὁ Σέβ. Σπάρτης. Μήπως διότι αὐτὸ ἀπαιτοῦσαν οἱ συγγενεῖς τοῦ κοιμηθέντος διὰ κοινωνικοὺς λόγους»

ΕΝΔΕΚΑ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΕΣ

Ἡ Μονὴ Ὁράνκι βρισκόταν στὸ κέντρο τῆς Ρωσίας, κοντὰ στὸν ποταμὸ Βόλγα. Τὸ 1918 οἱ κομμουνιστὲς κατάργησαν τὴ Μονὴ καὶ ἔκαναν ἐκεῖ τὸ στρατόπεδο συγκεντρώσεως γιὰ τοὺς μοναχοὺς, μαζεύοντας ἐκεῖ πάνω ἀπὸ 11.000 μοναχοὺς ἀπὸ ὅλα τὰ μοναστήρια τῆς Ρωσίας. Τὸ 1918 ἦρθε μία στρατιωτικὴ κομμουνιστικὴ ἐπιτροπὴ καὶ τοὺς εἶπε: «Ἐρχεσθε μαζί μας ἢ ὄχι; Ἔχετε 24 ὥρες νὰ σκεφτεῖτε». Ὁ ἐπίσκοπος ὅμως πὺν ἦταν ἐπικεφαλῆς τῶν μοναχῶν τοὺς εἶπε: «Εἶναι πάρα πολὺ μέχρι αὔριο, θὰ σᾶς δώσουμε τὴν ἀπάντησή σὲ 10 λεπτά». Τότε ὁ Ἐπίσκοπος στράφηκε πρὸς τοὺς μοναχοὺς καὶ τοὺς εἶπε: «Ἀδελφοί, τώρα ἔχετε τὴν εὐκαιρία νὰ γίνετε Μάρτυρες γιὰ τὸν Χριστό. Θέλετε νὰ ἐνωθεῖτε μὲ τοὺς κομμουνιστὲς ἢ θέλετε νὰ παραδώσετε τὴν ζωὴ σας γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ νὰ συγκαταριθμηθεῖτε στὴν χορεία τῶν ἁγίων μαρτύρων». Τότε φώναξαν ὅλοι ὁμόφωνα «θέλουμε νὰ πεθάνουμε γιὰ τὸν Χριστό» καὶ στὴν συνέχεια τοὺς σκότωσαν ὅλους. Τοὺς πυροβολοῦσαν στὸ κε-

φάλι. Σὲ ἓνα μήνα, ἀπὸ 300 – 500 ἄτομα τὴν ἡμέρα, τοὺς ἐξετέλεσαν ὄλους καὶ τοὺς ἔθαψαν σὲ μιὰ χαράδρα δίπλα ἀπὸ τὸ Μοναστήρι. Μερικοὶ ἔσκαβαν. Μετὰ τοὺς σκότωναν. Ἄλλοι τοὺς σκέπαζαν μὲ χῶμα καὶ στὴ συνέχεια τοὺς σκότωναν καὶ αὐτοὺς, ὥσπου διαδοχικὰ τοὺς ἐκτέλεσαν ὄλους, μὲ τελευταῖο τὸν

Ἐπίσκοπο. Ἦταν μία μαζικὴ σφαγὴ τῶν Ρώσων μοναχῶν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστές, μοναδική στὴν ἱστορία τῆς σύγχρονης Ἐκκλησίας, γιὰ τὴν ὁποία κανεὶς δὲν λέγει τίποτε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Λόγω πολλαπλασιασμοῦ τοῦ κόστους τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, παρακαλοῦνται ὅσοι παραλαμβάνουν ταχυδρομικῶς τὸ Ενημερωτικὸ Φυλλάδιο νὰ ἀποστέλλουν τὴ συνδρομὴ τους.

25^η ΜΑΡΤΙΟΥ

Εορτάζει ἡ Πατρίδα μας

Μὴν ξεχάσεις τὴ Σημαία μας

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ

ΤΗΝ ΑΓΙΟΓΡΑΦΗΣΗ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΣ

ΡΑΦΑΗΛ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ καὶ ΕΙΡΗΝΗΣ

Τηλ. ἐπικοινωνίας: 22940-61151.

(ὕπευθυνος: π. Εἰρηναῖος)

ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Με μετάνοια καὶ ταπείνωση

**ΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΑΣ**

Τελούνται

Κάθε Παρασκευὴ στὶς 5.00 μ.μ.

**ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ
ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ**

Κάθε Κυριακὴ

7.30 – 10.15 π.μ.

**ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ**

**καὶ προσκύνησις Τεμαχίου
Ἁγίου Δειψάνου**

Κάθε Τετάρτῃ στὶς 5.00 μ.μ.

**ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ**

Κάθε ἡμέρα ἀνοικτὰ

9.00 – 1.00 πρῶτὸ ἀνοικτὰ

1.00 – 4.00 Μεσημέρι κλειστὰ

4.00 – 6.00 ἀπόγευμα ἀνοικτὰ

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο

Ἰδιοκτήτης: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ»

Ἔδρα: Ἄνω Σοῦλι Μαραθῶνος, **Ἱστοσελίδα:** www.agiosrafael.gr

Ἐκδότης-Δ/ντής: Ἀρχιμ. Ραφαήλ Ἀλιπαραμάκης, τηλ. 22940-61151 καὶ 6944359953,

E-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές, ἐμβάσματα ἢ προαιρετικὲς

συνδρομὲς ἀποστέλλονται εἰς **δ/ση:** π. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.